

lagte Spørgsmaal af 29. f. M. vedrørende de bistaende Karantænelæger A. og Dr. med. B. skal man anmode Dem om snarest belejligt at indsende Svar paa de ommeldte Spørgsmaal til Justitsministeriet.

Bülow.

Chr. Lundbye.

Til Hr. Karantænelæge Clod-Hansen.

Bilag 7.

..... gade Nr. ...

27. Januar 1912.

Paa Stadslægens Forespørgsel, hvorvidt jeg for 8 Aar siden har været Morfinist, svarer jeg afgjort benægtende.

Jeg skal i faa Ord fremstille Sagen:

Ved Nytaar 1905 havde jeg paadraget mig en Bronkitits med stærk Hoste, mod hvilken jeg brugte de opiumholdige Brystdraaber Tr. theb. benz. Da de kun indeholde $\frac{1}{2}$ pro mille Morfin og jeg brugte dem i meget moderate Doser, antog jeg ikke, at de kunde have skadelige Følger; men da jeg havde brugt dem i $2\frac{1}{2}$ Maaned, fik jeg Indtryk af, at der kunde være Fare for, at selv en saa lille Dosis kunde blive tilvant og uundværlig. Jeg indlagde mig da den 18. Marts 1905 paa Kommunehospitalets 2den Afdeling og var efter 10 Dages Forløb fuldstændig restitueret.

Jeg fastholder med Bestemthed min Erklæring af 26. November 1911, at siden Januar 1891 har jeg ikke kendt til Morfinmisbrug.

B.

Dr. med.

Til Stadslægen.

Bilag 8.

Kommunehospitalet i København.

Den 27. Januar 1912.

I Henhold til Hr. Etatsraadens ærede Forespørgsel skal jeg tillade mig at meddele følgende:

Dr. med. B. har fra 17. Marts til 24. Marts 1905 ligget paa Kommunehospitalets 2den Afdeling. Han lod sig selv indlægge til Afvænnning for en formentlig Opiumsforgiftning. Han angav, at han — der i mange Aar havde været strengt abstinent fra Morfin og Kokain — ved en kort efter Jul opstaaet Bronkitits var ført ind paa Brugen af stigende Doser Tinct. thebaic. benzoica. I den sidste Tid var han maksimalt naaet op til 40 Gram daglig. Det var, da han følte sig stimuleret ved de sidste Doser, svarende til 20 Centigram Opium, og ikke mente selv at kunne holde op, at han i Ængstelse søgte ind til os. Forløbet af Tilfældet lignede det i Oktober-November 1911 som den ene Draabe Vand den anden. Bortset fra nogle Nætters urolig Søvn — og en enkelt Aftens ganske passagere Nysen, Taareflod og Gaben af tvivlsom Betydning — var der ingen Abstinenssymptomer, skønt han hverken fik Morfin eller Opium. Ogsaa dette Tilfælde, hvor den sluttelige Opiumsdosis ganske vist var 40 Gram af Tinkturen mod 12,5 Gram daglig i 1911, maa efter min Formening nærmest opfattes